

МОВНИЙ ІМІДЖ АГРОНОМА

Владислава ГЛУХЕНЬКА, здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 2 курсу ОП «Агрономія», vladagluhenkaya@gmail.com.

Науковий керівник: **Антоніна КРИЦЬКА**, викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук, antoninahanetskaya@gmail.com.

Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна

Мовний імідж – це уявлення, яке формується про людину, на основі її стилю спілкування, манери говорити та використовувати мовні засоби. Він охоплює як вербалні, так і невербалні аспекти комунікації: вибір слів, грамотність, інтонацію, темп мовлення, жести, міміку тощо. Мовний імідж може впливати на те, як людину сприймають у професійному та соціальному середовищі. Важливо, щоб він відповідав ситуації та створював позитивне враження про компетентність, доброзичливість або впевненість людини. Мовний імідж є невід'ємною складовою професійного іміджу будь-якої людини, а особливо представника такої специфічної професії як агроном. У сучасних умовах аграрної галузі важливо не лише вміти добре орієнтуватися у виробничих процесах та технологіях, але й правильно презентувати свої знання та ідеї, ефективно спілкуватися з колегами, керівниками, партнерами та громадськістю. Високий рівень мовної культури є ознакою професіоналізму і допомагає формувати позитивне сприйняття агронома серед колег. [1]

Роль мови в професійній діяльності агронома. Агроном – це фахівець, що займається вирощуванням, доглядом та покращенням рослинних культур. Проте його діяльність не обмежується лише практичними аспектами роботи з ґрунтом та рослинами. Агроном повинен постійно спілкуватися з різними зацікавленими сторонами: працівниками господарства, науковими колегами, замовниками, представниками державних структур та громадськістю [2]. Ефективна комунікація є одним з ключових аспектів діяльності агронома. Наприклад, наукові доповіді та консультації з новітніх технологій потребують чіткого і зрозумілого викладу складної інформації, а при спілкуванні з робітниками потрібно доступно донести завдання та вимоги. Мова є інструментом управління робочими процесами, переконання партнерів у доцільноті тих чи інших агрономічних рішень [3].

Характеристики мовного іміджу агронома. Мовний імідж агронома має кілька ключових аспектів, які треба розглядати в цілому, для того, щоб сформувати повний портрет агрономічної спеціальності.

Мовна компетентність. Це знання специфічної агрономічної термінології, вміння чітко та грамотно висловлювати свої думки. Мовний імідж агронома повинен бути орієнтований як на спеціалістів, так і на неспеціалістів, тому важливо використовувати як вузькоспеціальну (професійну), так і загальнонаукову (загальнозрозумілу) лексику. [5]

Емоційна виразність. Мова агронома повинна бути не лише змістовою, але й емоційно забарвленою, що сприятиме ефективнішому сприйняттю інформації. Успішний агроном вміє правильно передавати емоції, викликати інтерес до обговорюваних питань, що допомагає формувати позитивний імідж. Також емоційність дуже цінується в колективі, оскільки є можливість побудувати професійні зв'язки, спираючись на особисті якості особистості. [4.]

Тональність спілкування. Важливим аспектом є доброзичливість та відкритість у спілкуванні. Агроном як керівник або консультант повинен вміти вести діалог на рівних, уникати зайвого формалізму, бути чуйним до проблем інших людей. Також якоюсь мірою він має бути емпатичним до колективу, в якому працює. Це дасть змогу керувати тональністю відповідно до емоційної ситуації. [5.]

Адаптивність. Агроном повинен уміти підлаштовувати стиль своєї мови до ситуації: чи то наукова конференція, ділові переговори або ж інструктаж для працівників на полі.

Важливість правильного мовного іміджу для професійного успіху. Мовний імідж значною мірою визначає професійний успіх агронома. Він формує довіру серед колег і керівництва, підвищує ефективність спілкування з партнерами та замовниками, а також сприяє розвитку професійної репутації. [7]

Для агронома, який працює в умовах сучасного ринку, важливо вміти презентувати себе не лише як експерта в аграрній сфері, але й як людину, що здатна зрозуміло та впевнено донести свої знання до широкої аудиторії. Особливо важливими є навички комунікації під час публічних виступів або наукових конференцій, де агроном може презентувати нові технології, методи вирощування культур або поділитися досвідом у веденні сільськогосподарського бізнесу [5].

Способи покращення мовного іміджу агронома. Для формування та покращення мовного іміджу агрономам слід приділяти увагу таким аспектам:

1. Самоосвіта. Постійний розвиток у мовній сфері (відвідування тренінгів, курсів ораторської майстерності), опановувати та розширювати власний словник професійної термінології.

2. Практика. Регулярні виступи перед аудиторією, участь у публічних заходах, конференціях, круглих столах. Це дозволяє не лише відточiti комунікативні навички, а й зміцнити впевненість у собі.

3. Зворотний зв'язок. Важливо слухати та аналізувати реакцію аудиторії, враховувати критику та працювати над помилками. Таким чином агроном зможе краще розуміти, як його сприймають інші, і коригувати свій мовний стиль відповідно до обставин.

Отже, мовний імідж агронома є важливою складовою його професійної діяльності. Високий рівень мовної культури сприяє успіху в спілкуванні з колегами та партнерами через використання ввічливих формулювань, уникання жаргону, сленгу та ненормативної лексики. Культитера мовлення також полегшує сам процес управління роботою, допомагає налагоджувати професійні стосунки та підвищує загальну репутацію фахівця. Для глобалізації бізнесу агроном має брати до уваги ще й міжкультурний аспект комунікації та володіти іноземними мовами на достатньому рівні.

Для того щоб досягти успіху в аграрній сфері, агрономам необхідно постійно працювати над розвитком своїх комунікативних здібностей і формувати свій мовний імідж на високому рівні.

Список використаних джерел

1. Бондаренко О. М. Мовна компетентність і її роль у професійній діяльності. Київ: Видавництво КНУ, 2021. 300 с.
2. Іванова В. С. Психологія комунікації в аграрному секторі. Одеса: Астрон, 2020. 240 с.
3. Ковальчук С. І. Проблеми та перспективи ефективної комунікації в агрономії. Львів: Видавництво ЛНУ, 2018. 250 с.

4. Смирнова Н. В. Культура ділового спілкування: теорія та практика. Київ: Наукова думка, 2016. 220 с.
5. Тимченко І. М. Комунікація та презентація в агрономії. Харків: Видавництво НТУ, 2021. 270 с.

УДК: 331.446:631

ЗАХИСТ ЖІНОК В АГРАРНІЙ ПРОМИСЛОВОСТІ: ВІД РИЗИКІВ ДО БЕЗПЕКИ

Владислава ГЛУХЕНЬКА, здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 2 курсу ОП «Агрономія», vladagluhenkaya@gmail.com.

Науковий керівник: **Інна МОСКАЛЮК**, канд. техн. наук, доцент кафедри інформаційних технологій, inna4406@ukr.net.

Одеський державний аграрний університет
м. Одеса, Україна

Аграрна промисловість є одним з ключових секторів світової економіки, забезпечуючи харчову безпеку, розвиток сільських територій та сировинну базу для різних галузей промисловості. Однак цей сектор відзначається підвищеними ризиками для працівників, і особливу увагу потрібно приділити питанням захисту жінок, які займають значну частку робочих місць у цій сфері. І хоча аграрна праця часто сприймається як фізично складна і здебільшого чоловічя, жінки грають важливу роль на всіх етапах виробництва – від польових робіт до управління аграрними підприємствами [1.]

Основні ризики для жінок в аграрному секторі виникають через важкі фізичні умови праці, використання небезпечної техніки та хімічних речовин, а також через недостатню увагу до гендерної специфіки безпеки на виробництві. У більшості країн аграрна праця не завжди адаптована до потреб жінок, що збільшує ймовірність отримання ними травм і негативно впливає на їх здоров'я в довгостроковій перспективі [2].

Жінки, зайняті в аграрній промисловості, часто виконують роботу, що передбачає значні фізичні навантаження, такі як збирання врожаю, підняття важких вантажів або тривалі години праці на відкритому повітрі. Через біологічні особливості та відмінності у фізичній силі, жінки можуть бути більш вразливими до травм опорно-рухового апарату. Неправильне виконання фізично важких завдань без використання спеціальних механізмів або технічних пристройів може привести до серйозних травм, таких як пошкодження хребта, кінцівок або м'язів.

Сільськогосподарська техніка, як-от трактори, комбайні та інші механічні засоби, є важливим елементом у процесі виробництва. Проте техніка зазвичай розробляється з урахуванням фізичних параметрів чоловіків, що створює додаткові складнощі для жінок. Недостатнє навчання роботі з технікою або відсутність належних заходів безпеки можуть призводити до серйозних травм. Важливо також пам'ятати, що експлуатація техніки пов'язана з ризиком аварій через несправності або неправильне її використання[3].

Одним із найнебезпечніших аспектів аграрної праці є контакт з хімічними речовинами, такими як пестициди, гербіциди та добрива. Вони особливо небезпечно для жінок, які часто виконують ручну працю на полях або обробляють врожай. Неправильне